

La botiga de dolços de la Joana

En un poblet envoltat de muntanyes verdoses i rius serens, hi vivia una nena que es deia Joana. La Joana era una nena encantadora, amb un cor tan gran com el seu somriure i una ment plena de somnis.

Des de ben petita, sempre havia anhelat veure els nens del seu poble plens de felicitat i somriures. No obstant això, molts d'ells semblaven tristos i desanimats. Els seus somriures es perien entre les ombres, i els seus cors pesaven com pedres al seu pit.

Decidida a fer una diferència, la Joana va idear un pla brillant per portar alegria al seu estimat poble. Va somiar amb una botiga màgica, plena de dolços que endolcissin les cares dels nens i els fessin oblidar les seves tristors.

Així, amb la seva ment plena d'il·lusió i el seu cor ple d'amor, la Joana va començar a treballar dur per fer realitat el seu somni. Junts amb els seus pares, va construir la botiga de dolços perfecta. Van pintar les parets amb colors vius, van posar taules i cadires petites per als nens i van decorar el lloc amb globus i llums brillants.

Quan tot va estar llest, la Joana va obrir les portes de la seva botiga i va posar una gran pancarta que deia: «Benvinguts a la Botiga de

Dolços de la Joana!».

Els nens del poble van començar a entrar tímidament, amb els seus ulls brillant d'emoció. La Joana els va rebre amb un somriure radiant i els va mostrar tots els deliciosos dolços que havia preparat: pastissos de xocolata, galetes de mantega, bombons de tots els colors i formes imaginables.

La notícia de la nova botiga de dolços es va estendre com la pólvora pel poble, i aviat els nens de tots els racons es van començar a atipar de delicioses llaminadures. La Joana es va convertir en l'amiga de tots els nens, escoltant les seves històries i jugant amb ells mentre gaudien dels seus dolços favorits.

Però la Joana no es va conformar amb només veure als nens somrients dins de la seva botiga. Va decidir portar la felicitat a tot el poble organitzant una gran festa de dolços a la plaça central. Va convidar a tots els nens i els seus pares a unir-se i compartir la joia de menjar dolços junts.

La plaça es va omplir de riures, música i olors dolces mentre els nens saltaven i ballaven al voltant de les taules plenes de dolços. La Joana va mirar al seu voltant i va veure somriures a tot arreu, i va saber que havia aconseguit el que tant havia desitjat: fer feliços als nens del seu poble.

Des de llavors, la Botiga de Dolços de la Joana va continuar sent el lloc preferit dels nens, i la Joana va continuar treballant per mantenir als seus clients sempre contents i plens de dolces il·lusions. Perquè com deia ella: «Amb una mica de dolçor, tot és millor!». I així, la Joana va demostrar que fins i tot les coses més petites poden fer una gran diferència en el món, si hi posem tot el nostre amor i la nostra dedicació.